

Beleidsplan 2025 – 2028

Hervormde Gemeente Streefkerk

Definitieve versie

1.	Inleiding	4
2.	Grondslag.....	5
3.	De gemeente in cijfers	6
3.1	Ledenaantal	6
3.2	Leeftijdsopbouw	7
3.3	Kerkbezoek.....	7
4.	Classis	8
5.	Eredienst en ambt	9
5.1	Bediening van het Woord	9
5.1.1	Prediking	9
5.1.2	Leerdienst	9
5.2	Sacramenten	10
5.2.1	Heilige Doop	10
5.2.2	Heilig Avondmaal	11
5.2.3	Een hoofddekseel voor de vrouw?	11
5.3	Kerkdienst en liturgie	12
5.4	Kanselruil	12
5.5	Visie op het ambt	13
5.6	Uitzending kerkdiensten	13
5.7	Kerkklokradio.....	13
5.8	Kindernevendienst	13
6.	Apostolaat.....	14
6.1	Zending	14
6.2	Israël.....	15
6.3	Evangelisatie	15
6.4	Godsdienstonderwijs	17
7.	Pastoraat	18
7.1.1	De predikant	18
7.1.2	De kerkenraad	18
7.1.3	De wijkouderling	18
7.1.4	De bezoekerbroeder	18
7.2.1	Crisispastoraat	19
7.2.2	Psycho-pastorale begeleiding	19
7.3	Jongerenpastoraat	19
7.4	Ouderenpastoraat.....	19
7.5	Gebedsgenezing en ziekenzalving	20
7.6	Euthanasie	20
7.7	Begraven en cremeren.....	20
7.8	Pastoraal overleg en toerusting	21
7.9	Vertrouwenspersonen	22
8.	Diaconaat.....	23
8.1	Diaconale activiteiten.....	23
8.2	Diaconaat en gemeente.....	24
8.3	Diaconaat in de toekomst.....	24

8.4	Zorgcomité	24
8.5	Opvang en begeleiding van vluchtelingen	25
8.6	Internationale contacten	25
9.	Catechese	26
9.1	“Gewone” catechese	26
9.2	Belijdeniscatechese	26
9.3	Voortgezette catechese	26
9.4	Doop- en huwelijks catechese	27
10.	Jeugdwerk	28
10.1	Jeugdraad	28
10.2	Jeugdouderling / jeugddiaken	28
10.3	Jeugdpastoraat	28
10.4	Jeugddiaconaat	29
10.5	Clubs en verenigingen	29
10.6	Leidinggevend	29
10.7	Preekbespreking	30
10.8	Jeugddiensten	30
11.	Huwelijk, gezin en relaties	31
11.1	Huwelijk en gezin	31
11.2	Echtscheiding	31
11.3	Ongehuwd samenwonen	33
11.4	Homoseksualiteit en relaties	33
12.	Beheer en financiën	34
12.1	De samenstelling van het College van Kerkrentmeesters	34
12.2	De taken van het College van Kerkrentmeesters	34
12.3	Commissies en vrijwilligers	34
12.4	Financiën	35
12.4.1	Begroting en jaarrekening	35
12.4.2	Geldwerving en geefgedrag	35
12.4.3	Meerjarenbegroting	35
12.4.4	Mogelijke scenario's bij teruglopend ledenaantal en stijgende kosten	36
12.4.5	Reserves	36
12.4.6	Ontvangsten en uitgaven gedurende de achterliggende jaren	36
12.5	Onroerende en roerende zaken	37
12.6	Duurzaamheid	38
12.7	Ledenregistratie	38
12.8	Solidariteitskas	39
13.	Beleidsvoornemens en aandachtspunten	40
	Vaststelling en ondertekening	41
	Bijlage 1 – Gebedsgenezing en ziekenzalving	42
	Inleiding	42
	Gebedsgenezing	42
	Ziekenzalving	44

1. Inleiding

De Kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland schrijft voor dat een gemeente telkens voor een periode van vier jaar een beleidsplan opstelt. Het nu voorliggende beleidsplan voor de periode 2025-2028 bevat veel tekst die in het vorige beleidsplan ook was opgenomen. Veel zaken in onze gemeente vertonen een grote mate van continuïteit en dat geeft reden tot dankbaarheid.

Tegelijkertijd is dit nieuwe beleidsplan op een aantal punten aangepast aan de huidige situatie binnen onze gemeente. Daarnaast is in hoofdstuk 13 een lijst opgenomen met beleidsvoornemens, waarover de kerkenraad in de komende periode over wil nadenken en beleid op wil maken.

In het jaar 2024 hebben we mogen herdenken dat we als gemeente 450 jaar mogen bestaan. Hier is tijdens diverse gelegenheden bij stilgestaan. Dit geeft reden tot verwondering en dankbaarheid. Gods trouw is ervaren, waarbij Hij de gemeente al die tijd heeft gedragen en opgezocht met Zijn evangelie van vrije genade.

Het is ons gebed dat we als gemeente in ons dorp ook de komende jaren een zoutend zout en een lichtend licht zullen zijn, en dat velen uit de duisternis getrokken zullen worden tot het licht van Gods genade in Zijn Zoon, Jezus Christus. En dat Gods Naam in ons midden geëerd wordt, tot aan het moment van Jezus' wederkomst.

Streefkerk, 6 maart 2025

2. Grondslag

Onze Hervormde Gemeente staat op gereformeerde grondslag binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Dat houdt onder meer in, dat binnen het gemeentelven een centrale plaats wordt toegekend aan een schriftuurlijke, bevindelijke en appellerende prediking in de beide zondagse erediensten en op de christelijke gedenkdagen, gericht op de verkondiging van het werk van de drie-enige God, vóór en ín de mens. Daarbij geldt de Bijbel als het onfeilbare Woord van God, gezaghebbend voor leer en leven.

De gemeente belijdt het algemeen, ongetwijfeld christelijk geloof zoals verwoord in de drie algemene belijdenisgeschriften van de kerk, nl. de Apostolische Geloofsbelijdenis, de Geloofsbelijdenis van Nicea en de Geloofsbelijdenis van Athanasius. De gemeente wil staan in de traditie van de Reformatie en trouw zijn aan de belijdenis van de vaders. Zij acht zich gebonden aan de drie bijzondere belijdenisgeschriften van de kerk, de Drie Formulieren van Enigheid, nl. de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels.

De grondslag van onze gemeente kan onder geen beding worden gewijzigd door besluiten van meerdere ambtelijke vergaderingen van de kerk of van de overheid.

Als kerkenraad en gemeente belijden wij, met Gods hulp acht te geven op en vast te houden aan de zuivere prediking van het Evangelie, de zuivere bediening van de sacramenten, het bestraffen van de zonden en ons in alle dingen te richten naar het onfeilbare Woord van God, waarbij wij alles wat hiermee in strijd is verwerpen. Als kerk, geboren uit de gereformeerde tak van de Reformatie, aanvaarden wij daarom niet zondermeer de Augsburgse Confessie, noch de Catechismus van Luther. Verder verwerpen wij de Konkordie van Leuenberg en de Barmer Thesen.

Het is ons verlangen, dat de kerk een waarlijk belijdende kerk is, levend overeenkomstig Gods Woord, zodat aan haar geestelijk karakter geen afbreuk wordt gedaan door verwereldlijking. Staande op deze grondslag wensen wij in de kerk, die God in ons vaderland geplant heeft, ons Nederlandse volk in het algemeen en de inwoners van ons eigen dorp in het bijzonder te dienen met het heilig Evangelie van de genade Gods.

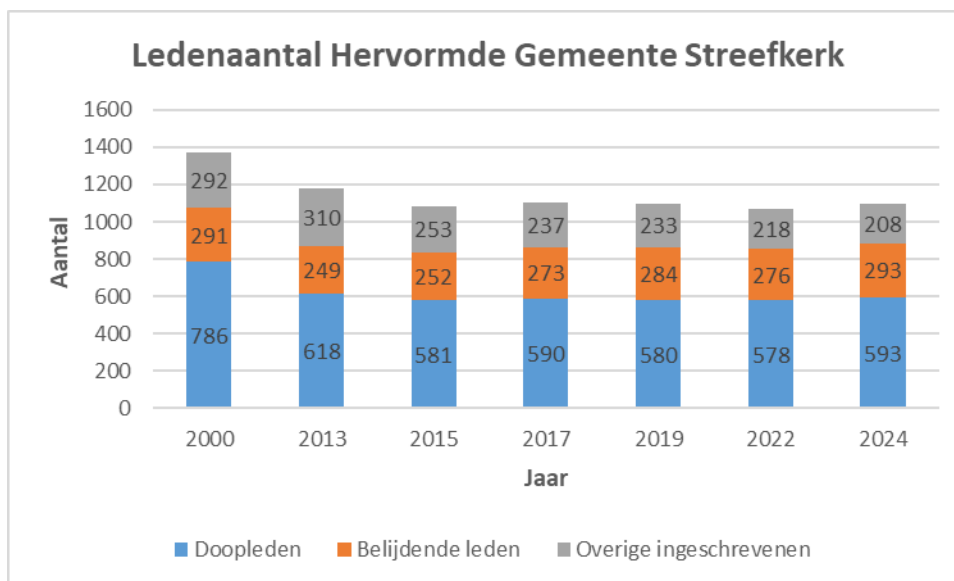
De kerkenraad heeft het Convenant Alblasterdam ondertekend waarin is aangegeven op welke punten de kerkenraad niet instemt met de bepalingen van de Kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland. Het convenant is geheel geïntegreerd in dit beleidsplan.

3. De gemeente in cijfers

Cijfermatige gegevens over de gemeente geven inzicht in ontwikkelingen die van belang kunnen zijn bij het vormgeven van het beleid voor de kortere en langere termijn. In onderstaande grafieken zijn enkele trends zichtbaar gemaakt. Ze vertonen een beeld dat niet significant afwijkt van landelijke ontwikkelingen. Het zijn tegelijk zorgelijke ontwikkelingen die blijvend de aandacht van kerkenraad en gemeente vragen. Anderzijds worden wij bemoedigd door de belijdenis “dat de Kerk er vanaf het begin van de wereld is geweest, en er zal zijn tot het einde toe.” De zaak van Gods Kerk staat er niet hopeloos voor, alle zichtbare krimp ten spijt, “omdat Christus een eeuwige Koning is, Die zonder onderdanen niet kan zijn (NGB, art. 27).

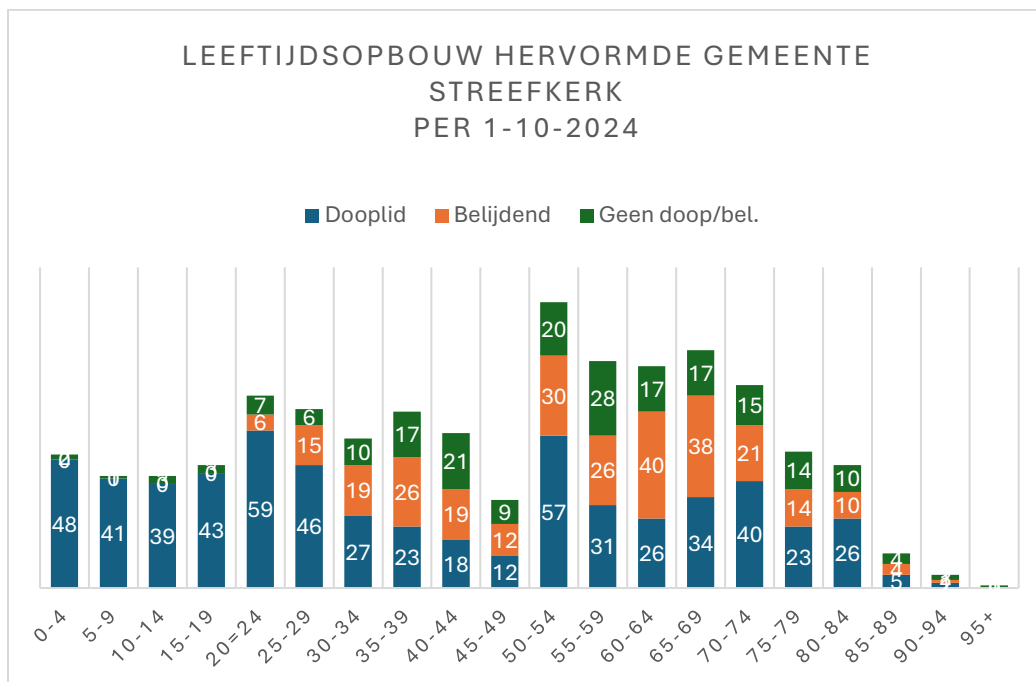
3.1 Ledenaantal

Leden van de Hervormde Gemeente zijn belijdende- en doopleden. Per september 2024 waren er 293 belijdende leden, 131 mannen en 162 vrouwen. Verder bestaat de gemeente uit ingeschreven personen, deze categorie bevat de ongedoopte kinderen en geboorteleden vanuit de vroegere Hervormde Kerk. We mogen dankbaar opmerken dat het aantal belijdende leden de laatste jaren gestegen is.

3.2 Leeftijdsofbouw

Voor de toekomst van de gemeente is het van belang om te weten hoe de leeftijdsopbouw van de gemeente is en welke ontwikkelingen hierin plaatsvinden.

In bovenstaande grafiek is de leeftijdsopbouw van de gemeente te zien. Het aantal kinderen neemt toe. Ook maken flink wat jongeren deel uit van de gemeente. Wel is er in de leeftijd van 45 tot 49 een dip. Tevens zijn er weinig hoogbejaarden in de gemeente. Dit laatste heeft te maken met de verhuizingen naar verzorgingstehuizen in omliggende plaatsen.

3.3 Kerkbezoek

De kerkenraad stelt tijdens huisbezoeken enz. de noodzaak van trouwe kerkgang aan de orde. Onder trouwe kerkgang verstaat de kerkenraad het bijwonen van – zo mogelijk – beide zondagse diensten en van de bijzondere diensten op bid- en dankdag en op de tweede christelijke feestdagen.

4. Classis

De classicale vergadering wordt gevormd door de ambtsdragers verkozen door de kerkenraden van de tot de classis behorende gemeenten. De classicale vergadering geeft leiding aan het leven en werken van de classis en geeft daarin gestalte aan de verantwoordelijkheid van de gemeenten voor elkaar en voor de gehele kerk, alsmede aan de verantwoordelijkheid van de kerk voor de gemeenten.

Onze gemeente valt onder de classis Zuid-Holland Zuid.

De kerkenraad ziet het als haar taak actief te zijn bij het voordragen van kandidaten voor de classis.

5. Eredienst en ambt

Het hart van de gemeente klopt in de bediening van het Woord en van de sacramenten. Met name daar, in de werkplaats van de Heilige Geest, maar niet alléén daar, vindt de ontmoeting plaats tussen de roepende God en de gemeente die naar Zijn Naam genoemd is.

5.1 Bediening van het Woord

5.1.1 Prediking

Hiervóór zijn enkele kenmerken van de voorgestane prediking genoemd: zuiver, Schriftuurlijk, bevindelijk, appellerend. Daaraan zouden nog andere kenmerken toegevoegd kunnen worden.

De prediking is geadresseerd aan alle hoorders: kinderen, jongeren en ouderen, eenvoudigen en geleerden, denkers en doeners. Het vereist van de predikant een voortdurende inspanning om deze geledingen recht te doen. Anderzijds mag van de hoorders verwacht worden dat zij zich inspannen om het gehoorde te verstaan en de predikers van het Woord met hun gebed te omringen.

De morgendienst op de bid- en dankdag is bijzonder gericht op de kinderen in de kerk. Het is van belang dat kinderen en jongeren ervaren dat zij er in de diensten helemaal bij horen. Dat geldt niet in het minst ook voor de zondagse avonddiensten waarin jongeren ruim(er) vertegenwoordigd zijn.

De prediking is regelmatig onderwerp van gesprek tussen predikant en kerkenraad, al dan niet aan de hand van een concrete preek.

5.1.2 Leerdienst

Zorg bestaat er ten aanzien van de kennis van de Schrift en van de belijdenis bij jongeren maar ook bij ouderen. Niet voor niets is vanouds het grote belang benadrukt van de leerdienst, die in het algemeen in de avonddienst plaatsvindt. In de leerdienst wordt bij voorkeur gepreekt aan de hand van de Heidelbergse Catechismus, maar ook de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels komen daarvoor in aanmerking.

Zo mogelijk heeft iedere avonddienst waarin de eigen predikant voorgaat het karakter van een leerdienst, waarbij een uitzondering gemaakt wordt voor de zondagen op en rond de heilsfeiten en andere bijzondere zondagen. Regelmatig kan ook de morgendienst het karakter van een leerdienst hebben.

5.2 Sacramenten

In de bediening van de Heilige Doop en de bediening en viering van het Heilig Avondmaal belijdt en ervaart de gemeente de verbondstrouw van de HEERE en de gemeenschap met Christus en met elkaar.

De sacramenten van de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal zijn als tekenen en zegelen gegeven bij het Woord. De kerkenraad is geroepen deze sacramenten heilig te bewaren. Dit vereist een intensieve pastorale begeleiding, juist rondom de sacramenten.

5.2.1 Heilige Doop

Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat de Heilige Doop een instelling is van Jezus Christus om ons en onze kinderen Zijn verbond te verzegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente als erfgenamen van het Rijk van God gedoopt te wezen.

De begeerte van ouders hun kinderen te laten dopen, is naar de mening van de kerkenraad onlosmakelijk verbonden met een trouwe kerkgang. Waar die gewoonte er niet is, behoudt de kerkenraad zich de mogelijkheid voor de bediening van de doop tenminste uit te stellen.

Mede onder invloed van de evangelische beweging staat de kinderdoop steeds meer ter discussie en worden vragen gesteld over herdoop, doopgedachtenis, doopbevestiging en rituelen rond het doen van openbare belijdenis. De kerkenraad, daarmee geconfronteerd, heeft zich in de achterliggende jaren intensief met genoemde thema's beziggehouden en daarover beleidsuitspraken gedaan.

- a. De kerkenraad staat volledig achter de kinderdoop en achter de volwassendoop aan hen die als kind niet gedoopt zijn.
- b. Met gemeenteleden die een tweede doop overwegen, wordt daarover op een pastorale wijze gesproken. Zij die een tweede doop hebben ondergaan, komen niet in aanmerking voor het bekleden van een ambt. Ambtsdragers die zich opnieuw hebben laten dopen, zal dringend gevraagd worden als ambtsdrager terug te treden of zich tenminste aan het einde van hun ambtstermijn niet herkiesbaar te stellen. Zij kunnen onder bepaalde voorwaarden wel werkzaam zijn en blijven als leidinggevende in jeugd- en verenigingswerk.
- c. De doop in andere gemeenten wordt erkend wanneer die is uitgevoerd conform Ordinantie 6, artikel 5 van de Kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland.
- d. Voor een juist verstaan van de doop is regelmatig onderwijs over de diepe inhoud van dit sacrament van groot belang. Behalve tijdens de catechese krijgt dit thema ook tenminste in alle geplande doopdiensten in de prediking een plaats.

5.2.2 Heilig Avondmaal

Als kerkenraad en gemeente belijden wij tevens, dat het Heilig Avondmaal een instelling is van Jezus Christus, die Hij alleen heeft ingesteld voor Zijn gelovigen, die in het midden der gemeente belijdenis van hun geloof hebben afgelegd.

Van de avondmaalsgangers wordt verwacht dat zij de Heere van harte liefhebben en Hem in alles willen dienen. Zoals verwoord in het avondmaalsformulier hoort hierbij een afkeer van de zonde, het geloof in de vergeving van zonden op grond van het lijden en sterven van de Heere Jezus Christus en de oprechte toewijding aan God.

Diegenen die er een levensstijl op na houden dat in strijd is met Gods Woord, en die hier ook na vermaning in volharden, zullen worden geweerd van de avondmaalstafel. Dit geldt met name (doch niet beperkt tot) voor de zonden zoals vermeld in het avondmaalsformulier. Tegelijk wordt erkend dat we als mensen zondaren zijn en blijven en van nature zwak zijn. Daarom wordt pastorale zorg van groot belang geacht, met name bij hen die met hun zwakheid worstelen, maar toch oprecht naar Gods wil proberen te leven.

Een deel van de belijdende lidmaten neemt niet deel aan de viering van het Heilig Avondmaal. Daaronder zijn ook ouderen en chronisch zieken die niet de mogelijkheid hebben de kerkdiensten bij te wonen en aan dit sacrament deel te nemen. Naast pastorale zorg aan hen die gewoon zijn het avondmaal wel te vieren, zal de kerkenraad zich ook richten tot hen die zich, om uiteenlopende redenen, aan die viering onttrekken.

In de week voorafgaande aan de bediening van het avondmaal wordt, naast de gebruikelijke Censura Morum, een korte – niet-ambtelijke – voorbereidingssamenkomst gehouden.

5.2.3 Een hoofddeksel voor de vrouw?

Het dragen van een hoofddeksel is de afgelopen jaren tijdens de huisbezoeken en de kerkenraadsvergadering een regelmatig terugkerend onderwerp van gesprek geweest.

De kerkenraad heeft zich hierover beraden en dat heeft erin geresulteerd dat tijdens een speciale gemeenteavond op 13 december 2017 aan de gemeente is medegedeeld dat het dragen van een hoofddeksel tijdens doopplechtigheden en de bediening van het Heilig Avondmaal niet langer meer door de kerkenraad verplicht wordt gesteld.

Ieder vrouwelijk gemeentelid dient hierover voor Gods aangezicht biddend een beslissing te nemen en in haar gemoed ten volle verzekerd te zijn.

Hoe we hier ook over denken: we worden opgeroepen elkaars mening hierover te respecteren.

5.3 Kerkdienst en liturgie

Voor de orde van dienst wordt gehanteerd het Dienstboek voor de Protestantse Kerk in Nederland. Als liturgische formulieren worden gebruikt de formulieren uit de gereformeerde traditie zoals die op initiatief van de Gereformeerde Bond zijn hertaald, en in 2004 zijn uitgegeven als onderdeel van het Dienstboek – een proeve, deel II, Leven – Zegen – Gemeenschap.

De Schriftlezing in de eredienst vindt plaats uit de Herziene Statenvertaling. Aan gastpredikanten die hiertegen overwegende bezwaren hebben, wordt ruimte gelaten uit de oude Statenvertaling te lezen.

Tijdens de ambtelijke erediensten worden de Psalmen uit de berijming van 1773 en de daarachter opgenomen zogenaamde Enige Gezangen (ritmisch) gezongen. Daarnaast worden sinds 1 januari 2024 psalmen en liederen uit de bundel Weerklank gezongen. Het gebruik van deze bundel wordt gefaseerd ingevoerd. Hierbij wordt deze invoering regelmatig en zorgvuldig geëvalueerd. Aan gastpredikanten die hiertegen overwegende bezwaren hebben, wordt ruimte gelaten tijdens de dienst alleen Psalmen uit de berijming van 1773 op te geven.

Op de 1e Kerst-, Paas- en Pinksterdag worden enkele Kerst-, resp. Paas- en Pinksterliederen gezongen. Buiten de ambtelijke diensten is ruimte voor verantwoord gekozen vrije liederen en voor begeleiding van de zang met andere muziekinstrumenten dan het orgel.

Tijdens de jeugddiensten wordt ruimte geboden voor het zingen van enkele vrije liederen uit de bundel “Op Toonhoogte” en uit de bundel “Weerklank”.

Uit de bundel “Weerklank” kan een selectie worden gemaakt uit de nummers 1 tot en met 516. Geen gebruik zal worden gemaakt van de kinderliederen vanaf nummer 517, met uitzondering van de morgendiensten bij bid- en dankdagen, welke sterk gericht zijn op de aanwezige kinderen.

5.4 Kanselruil

De kerkenraad staat positief tegenover het streven naar eenheid tussen kerken en gemeenten van gereformeerd belijden. Voor wat betreft de mogelijkheid van kanselruil met geestverwante gemeenten / predikanten zoals verwoord in een gezamenlijke brief d.d. 24 juni 2014 van het hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond en deputaten voor de eenheid van de gereformeerde belijders in Nederland (CGK) neemt de kerkenraad vooralsnog een afwachtende houding aan waar het de diensten op zon- en feestdagen betreft. Voor niet-ambtelijke diensten, zoals bijvoorbeeld een reformatieherdenking, mogen ook voorgangers

uit andere kerkgenootschappen worden uitgenodigd. Uitgangspunt is ook hierbij de trouw aan de gereformeerde belijdenis.

5.5 Visie op het ambt

Met handhaving van het ambt aller gelovigen, wordt de gemeente geleid door ambtsdragers, te weten: de predikant, de ouderling(-kerkrentmeester) en de diaken. Op grond van Gods Woord wordt de vrouw in het ambt afgewezen. Aan de vrouw wordt niettemin een waardevolle plaats en taak in de gemeente toebedeeld.

Als kerkenraad en gemeente belijden wij dat tot ambtsdragers van de gemeente – zowel ouderlingen als diakenen – door wettige verkiezing geroepen en bevestigd dienen te worden mannenbroeders, belijdende leden van de plaatselijke Hervormde Gemeente binnen de Protestantse Kerk in Nederland en vervuld met de Heilige Geest.

Als kerkenraad en gemeente belijden wij tevens dat zodanige mannen als kandidaat tot de heilige dienst toegelaten en bevestigd dienen te worden, die, staande op de hierboven vermelde en verantwoorde grondslag, de kerk wensen te dienen met het Evangelie van Jezus Christus.

5.6 Uitzending kerkdiensten

Ouderen, zieken die aan huis gebonden zijn en ouders van jonge kinderen kunnen voor het meebeleven van de kerkdiensten gebruik maken van de kerkradio. De kerkdiensten zijn ook te beluisteren en te downloaden via www.kerkdienstgemist.nl en via www.hervormdstreefkerk.nl.

5.7 Kerkklokradio

De Hervormde Gemeente Streefkerk werkt mee aan het uitzenden van meditaties en kerkdiensten en daaraan gerelateerde programma's via Kerkklokradio.

5.8 Kindernevendienst

Voor de kinderen van groep 1 en 2 van de basisschool is er in het Anker een kindernevendienst. Genoemde kinderen maken de dienst tot aan het zingen voorafgaande aan de preek online live mee, daarna schakelen de kinderen over naar een eigen thema; zij luisteren vervolgens naar een verhaal, zingen liederen en maken een knutselwerkje.

Indien en zodra de slotzang van de eredienst wordt gezongen, wordt het kinderprogramma gestaakt en het volgen van de online eredienst hervat zodat de kinderen aan het einde van de eredienst ook de zegen ontvangen.

6. Apostolaat

De gemeente is, evenals elk van haar leden, geroepen om in de wereld het Evangelie van Jezus Christus uit te dragen in Woord en wandel, met het oog op het heil van de volken en de komst van Gods Koninkrijk.

De apostolaire arbeid van de gemeente onderscheidt zich in evangelisatie, inwendige zending en zending. Het getuigend gesprek met Israël, dat Jezus is de Christus, neemt daarin een bijzondere plaats in.

6.1 Zending

De kerkenraad laat zich bijstaan door een Zendingscommissie. De leden van deze commissie worden gezocht onder de trouw kerkelijk meelevende leden van de gemeente. Een ouderling is voorzitter van de commissie. De kerkenraad nodigt de commissie tenminste één keer per twee jaar uit voor overleg.

De Zendingscommissie heeft tot taak de gemeenteleden bewust te maken van de zendingsopdracht van de gemeente in haar geheel en van de gemeenteleden in het bijzonder, en hen in aanraking te brengen met het zendingswerk, met name zoals dat gestalte krijgt in het werk van de Gereformeerde Zendingsbond.

Getracht wordt dit onder meer concreet te maken door het uitnodigen van (oud) zendingswerkers op de verenigingsavonden en het onderhouden van de contacten met de zendingswerkers.

Door onze gemeente wordt Heleen Dandash - van den Berg ondersteund; zij is namens de GZB werkzaam in Libanon.

In prediking, catechese en jeugdwerk wordt de missionaire bewustwording binnen de gemeente, c.q. onder de jeugd bevorderd. Het is het verlangen van de kerkenraad dat ook uit eigen gemeente jongeren een roeping krijgen om zich voor kortere of langere tijd te geven voor het zendingswerk.

De gemeente wordt in de gelegenheid gesteld door collecten haar aandeel te geven in de geldelijke lasten die aan het zendingswerk zijn verbonden. Door van tijd tot tijd aandacht te vragen voor concrete zendingsprojecten wordt de betrokkenheid van de gemeente bij het zendingswerk vergroot. De zendingscommissie onderhoudt contacten met hen die vanuit eigen gemeente of vanuit andere gemeenten als zendingswerkers zijn uitgezonden en stimuleert gemeenteleden dat eveneens te doen.

6.2 Israël

Wij belijden dat Israël Gods uitverkoren volk is en blijft en dat Gods bijzondere zorg tot Zijn volk uitgaat. De opdracht van de christelijke gemeente tot het uitdragen van het Evangelie van Jezus Christus betreft allereerst het volk Israël en komt vandaar tot de einden der aarde: eerst de Jood, en (ook) de Griek.

Tijdens de zogeheten Israëlzondag, de eerste zondag in oktober, wordt in de prediking aandacht geschonken aan Israël. De extra diaconiecollecte is die zondag bestemd voor een specifiek doel dat verband houdt met het volk Israël.

Verder worden via de diaconie financiële bijdragen geleverd aan instanties die bij het werk in Israël betrokken zijn. Tevens wordt regelmatig voorbede gedaan voor het volk van Israël.

De kerkenraad draagt er zorg voor dat het onderwerp "Israël" in de gemeente voldoende aandacht krijgt. Dit vindt zoveel mogelijk plaats binnen bestaande verbanden zoals jeugdclubs en verenigingen en / of tijdens gemeente avonden.

6.3 Evangelisatie

De gemeente van Jezus Christus is geroepen het Evangelie in Woord en daad uit te dragen in de wereld. Deze taak heeft de Heere Jezus ons gegeven toen Hij voor Zijn hemelvaart zei: 'Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb.'

De kerkenraad laat zich bijstaan door een Evangelisatiecommissie. De leden van deze commissie worden gezocht onder de trouw kerkelijk meelevende leden van de gemeente. Een ouderling is mentor van de commissie. De kerkenraad nodigt de commissie tenminste één keer per twee jaar uit voor overleg.

De Evangelisatiecommissie is primair ingesteld om zich bezig te houden met evangelisatie binnen de gemeente Streefkerk. De commissie tracht bij leden van de gemeente die vreemd zijn aan, c.q. vervreemd zijn van het Woord van God, opening te creëren voor bezoek door predikant en/of (wijk)ouderling.

De kerkenraad, c.q. de evangelisatiecommissie zal zich de komende jaren richten op de volgende terreinen:

1. Rand- en buitenkerkelijken in aanraking brengen met het evangelie.

De commissie wil de komende jaren de activiteiten verschuiven van acties naar persoonlijke betrokkenheid. Daarbij zijn aandacht, warmte en zichtbaarheid belangrijk. Concrete doelstelling is meer bezoekwerk binnen de gemeente verrichten, omdat een persoonlijke relatie meer mogelijkheden biedt tot het uitdragen van het Evangelie.

2. De gemeenteleden van de Hervormde Gemeente van Streefkerk toerusten in het evangeliseren.

De commissie wil alle leden van de Hervormde Gemeente van Streefkerk betrekken bij het evangelisatiewerk en hen toerusten om in hun directe omgeving (buren/straat/dorp) een levende brief van Christus te zijn.

3. Participeren in het dorpsleven

Deelname aan activiteiten in het dorp, waar dat mogelijk en verantwoord is zonder dat de christelijke identiteit in het gedrag komt, biedt mogelijkheden tot het leggen van contacten met rand- en buitenkerkelijke dorpsbewoners en tot het krijgen van invloed op ontwikkelingen binnen de dorpsgemeenschap. Dit kan aangewend worden tot het bevorderen en behouden van christelijke normen en waarden in de samenleving, waaronder het bevorderen van de zondagsrust in relatie tot het toenemende aantal toeristen.

Het uiteindelijke doel is dat zoveel mogelijk mensen in Streefkerk hun knieën zullen buigen voor God en het leven vinden in Jezus Christus.

Concrete activiteiten in het kader van evangelisatie zijn onder andere:

- de jaarlijkse kerstzangdienst;
- de jaarlijkse tentweek en –dienst;
- de groeikring;
- presentie tijdens de jaarlijkse rommelmarkt;
- Licht voor Streefkerk.

6.4 Godsdienstonderwijs

Namens en onder verantwoordelijkheid van de overheid, de directie van de school en in samenspraak met het college van Kerkrentmeesters wordt godsdienstonderwijs gegeven aan de leerlingen van de openbare basisschool "De Boomgaard". Het is een belangrijke taak voor het college van Kerkrentmeesters om goed contact te houden met de school, mede vanwege een op voordracht van de kerkenraad aangestelde en bevoegde leerkracht. De kosten van dit onderwijs worden sinds 2010 geheel vanuit de overheid gesubsidieerd. Mocht deze subsidie geheel of gedeeltelijk vervallen, dan zullen het college van Kerkrentmeesters en het college van diakenen zich beraden hoe verder met het godsdienstonderwijs om te gaan. De leerlingen ontvangen bij het verlaten van de school een Bijbel, eventueel aangevuld met een eenvoudig dagboekje.

De kerkenraad heeft om de twee jaar een evaluerend gesprek met de godsdienstleerkracht. In het jaar waarin geen gesprek plaatsvindt, bespreekt de kerkenraad het jaarverslag van de godsdienstleerkracht.

7. Pastoraat

Pastorale zorg is herderlijke zorg voor de kudde en voor de enkeling, in navolging van de grote Herder, Jezus Christus.

7.1.1 De predikant

De predikant verricht pastoraat in de breedste zin van het woord. In de praktijk zal de pastorale zorg van de predikant zich echter vooral toespitsen op crisispastoraat omdat het accent binnen zijn takenpakket ligt op prediking en catechese.

Gemeenteleden van 80 jaar en ouder worden jaarlijks ten minste één keer door de predikant bezocht.

7.1.2 De kerkenraad

Periodieke huisbezoeken worden verricht door de gezamenlijke kerkenraadsleden, waarbij het primaat ligt bij de wijkouderlingen. De wijkouderling legt in principe alleen huisbezoeken af in de aan hem toegewezen wijk. Diakenen en ouderlingen-kerkrentmeester nemen deel aan de gewone huisbezoeken voor zover het verrichten van de aan hun ambt verbonden taken daartoe ruimte laat.

Nieuw ingekomenen worden kort na hun komst naar Streefkerk door de wijkouderling bezocht. Indien gewenst, kan ook de evangelisatiecommissie hier bij betrokken worden.

7.1.3 De wijkouderling

De gemeente is ingedeeld in zes wijken. Aan iedere wijk is een wijkouderling toegewezen.

De wijkouderling kent een eigen verantwoordelijkheid voor het verrichten van pastorale arbeid in zijn wijk. Het is van belang de wijze van bearbeiten van de verschillende wijken zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Om enerzijds te voorkomen dat gemeenteleden "tussen de wal en het schip geraken" en anderzijds te voorkomen dat men elkaar "voor de voeten loopt" is een onderlinge uitwisseling tussen predikant en ouderlingen over pastorale verrichtingen in de gemeente vereist.

Gemeenteleden van 75 t/m 79 jaar worden jaarlijks tenminste één keer door de wijkouderling bezocht.

7.1.4 De bezoekbroeder

De kerkenraad kan zich voor het pastoraat laten bijstaan door één of meerdere bezoekbroeders, bijv. oud-kerkenraadsleden. Hun aanwijzing geldt telkens voor één jaar. De bezoekbroeder is geen ambtsdrager maar heeft wel geheimhoudingsplicht. Van de bezoekbroeder(s) wordt verwacht dat ze regelmatig een terugkoppeling geven over de door

hen verrichtte bezoeken. Ook vindt er een afstemming met de bezoekbroeder(s) plaats tijdens de jaarlijkse consistorie-vergadering (zie 7.8).

7.2.1 Crisispastoraat

Ingeval van ernstige ziekte, huwelijksproblemen, werkloosheid, verslaving, psychische nood, enz. is crisispastoraat op zijn plaats. Daarbij is goede samenspraak tussen predikant, wijkouderling en in sommige gevallen ook de diakenen vereist. Onderkend moet worden wanneer pastorale hulp moet samengaan mét of overgaan ín professionele maatschappelijke hulpverlening. Zo nodig wordt verwezen naar christelijke instellingen en/of hulpverleners.

7.2.2 Psycho-pastorale begeleiding

Voor langduriger begeleiding van gemeenteleden kunnen gemeenteleden worden ingeschakeld die de opleiding Psycho-pastorale toerusting (PPT) of een andere, daarmee gelijk te stellen en door de kerkenraad geaccordeerde opleiding met goed gevolg hebben afgerond. Deze begeleiding vindt plaats op verzoek van de kerkenraad en uitsluitend met instemming van de pastorant. De begeleider is geen ambtsdrager maar heeft wel geheimhoudingsplicht. De kerkenraad stelt een structuur vast waarbinnen de psycho-pastorale begeleiders (PPB'ers) hun werk doen.

7.3 Jongerenpastoraat

Zie wat hierover geschreven is onder 10.2.

7.4 Ouderenpastoraat

Ouderen vormen een vaak vergeten groep in de samenleving. Als mensen om hen heen wegvallen, en hun wereld steeds kleiner wordt, hebben zij extra aandacht nodig.

De bezoekbroeder, zoals genoemd in 7.1.4, bezoekt met name de ouderen in de gemeente. De wijkouderling bezoekt ouderen in de leeftijd vanaf 75 tot en met 79 jaar ter gelegenheid van hun verjaardag. De predikant bezoekt de ouderen ter gelegenheid van hun verjaardag vanaf de leeftijd van 80 jaar. Hoewel in dat geval geen sprake is van pastoraat, kunnen hierbij ook de bezoekdames van het zorgcomité worden ingeschakeld (zie 8.4).

De diaconie organiseert vier keer per jaar een contactmiddag voor ouderen en alleenstaanden.

7.5 Gebedsgenezing en ziekenzalving

De kerkenraad heeft zich uitgesproken over gebedsgenezing en ziekenzalving en zijn standpunt daarover verwoord in een verklaring (zie bijlage). Kern van de verklaring is dat beleden wordt dat God bij machte en bereid is zieken te genezen op het gebed, maar daarin ook soeverein en vrijmachtig handelt. Voor wat betreft ziekenzalving geeft de kerkenraad daartoe ruimte onder bepaalde, in genoemde verklaring opgenomen randvoorwaarden. Ziekenzalving vindt niet plaats op initiatief van predikant of kerkenraad maar uitsluitend op verzoek van de zieke.

7.6 Euthanasie

Het leven is door God gegeven en wordt, op Zijn tijd en wijze, door Hem genomen. De kerkenraad wijst de zelfbeschikking over het lichaam, tot uiting komend in het plegen van euthanasie en hulp bij zelfdoding, af. Daarbij wordt niet uit het oog verloren dat mensen soms door een diepe lijdensweg moeten gaan. Hulp en medische en pastorale begeleiding en een verantwoorde pijnbestrijding zijn dan van groot belang. Van uitzichtloos lijden is echter pas sprake wanneer er geen uitzicht is op een toekomst bij God waar pijn en lijden niet meer gevonden zullen worden en Hij alle tranen van de ogen zal afwissen. Deze uitspraak is zeker niet bagatelliserend bedoeld. De toenemende medische kennis, waardoor mensen langer kunnen leven, is één van de oorzaken dat sprake is van toenemend lichamelijk lijden. De mens moet ook kúnnen sterven.

7.7 Begraven en cremeren

Crematie komt vanouds voor buiten de joods-christelijke leefwereld. Zowel in het oude als in het nieuwe testament is het begraven leidend. In de Bijbel hangt verbranden van de overledene samen met straf (Amos 2:1).

Begraven spreekt van het zorgvuldig toevertrouwen van een overledene aan de schoot van de aarde, met het oog op de dag van de wederkomst van onze Heiland.

Na de dood wordt het lichaam gezaaid in de aarde, waar het rust tot de wederkomst van Christus. Uit het geloof in de opstanding van de doden vloeit voort de afwijzing van het cremeren van onze doden. Deze uitspraak doet niets af aan het geloof dat God, die uit niets de mens schiep, ook uit as een vernieuwd lichaam kan creëren.

Omdat Christus in het graf heeft gelegen, kunnen ook de Zijnen het graf in. En volgen wij Hem na ook in het graf. Want Jezus is niet alleen de Eerste, maar ook de Laatste. Hij is sterker dan de dood. Wat in vergankelijke vorm is gezaaid, zal in onvergankelijke vorm worden opgewekt (1 Kor. 15:42).

De condoleance wordt – met instemming van de familie – afgesloten door de wijkouderling en wijkdiaken. De wijkouderling sluit af met schriftlezing en de wijkdiaken met gebed.

Een rouwdienst is geen eredienst zodat ambtelijke vertegenwoordiging niet verplicht is. Veelal zal de wijkouderling wel aanwezig zijn. Omdat de rouwdienst geen eredienst is, is er naast de psalmen ruimte voor het zingen van een ander geestelijk lied.

Een rouwdienst in de kerk behoort tot de mogelijkheden. Indien de rouwdienst in de kerk wordt gehouden, ervaren wij het als ongepast dat er in het kerkgebouw bloemen op de kist worden geplaatst. Wij ervaren het eveneens ongepast als tijdens de begrafenisplechtigheid de overledene persoonlijk wordt toegesproken.

De liturgie wordt door de predikant in overleg met de familie van de overledene opgesteld.

Indien de familie daar tegen geen bezwaren heeft, wordt voorafgaande aan de morgendienst van de eerstvolgende zondag psalm 103 vers 8 en 9 staande gezongen en één minuut stilte gehouden.

Het pastoraat wordt direct na het overlijden verzorgd door de predikant (ten minste 2 maal een bezoek) en vervolgens door de wijkouderling.

Na het overlijden wordt de directe familie bezocht door de diaken van de desbetreffende wijk.

7.8 Pastoraal overleg en toerusting

Voor een goede uitvoering van het pastoraat zijn vorming en toerusting van allen die daarbij betrokken van groot belang. Zij worden in de gelegenheid gesteld toerustingsbijeenkomsten en/of trainingen op het gebied van pastoraat bij te wonen. De kosten daarvan komen binnen bepaalde grenzen voor vergoeding in aanmerking.

Predikant en wijkouderlingen komen tenminste één keer per jaar in consistorievergadering bijeen. Tijdens deze vergadering(en) kunnen – met inachtneming van de geheimhoudingsplicht – pastorale ervaringen worden besproken en kunnen onderwerpen van pastorale aard worden behandeld. Voor deze vergadering wordt ook de bezoekbroeder uitgenodigd.

De kerkenraad houdt tenminste één keer per jaar een bezinningsbijeenkomst over een onderwerp dat het pastoraat raakt. Daarvoor kunnen ook niet-amtsdragers die bij het pastoraat betrokken zijn worden uitgenodigd.

7.9 Vertrouwenspersonen

Het is belangrijk dat de gemeente een veilige plek biedt voor iedereen. Daarom zijn een of meerdere vertrouwenspersonen aangesteld. Zij zijn het eerste aanspreekpunt voor mensen uit de gemeente die in vertrouwen zaken willen delen betreffende grensoverschrijdend gedrag. Dit kunnen zaken zijn die op dat moment spelen of zaken die in het verleden zijn voorgekomen.

De vertrouwenspersonen denken mee met degene die de melding doet, over eventuele aangiftes of klachtenprocedures en begeleiden daarin de melder. Ook kunnen zij op verzoek en met instemming van de melder deze in bijzondere omstandigheden vertegenwoordigen.

Met elke vertrouwenspersoon wordt een overeenkomst getekend, voor een vastgestelde tijdsduur, waarin onder andere een geheimhoudingsplicht is vastgelegd. Eén moderamenlid is het aanspreekpunt voor de aangestelde vertrouwenspersonen. Tenminste jaarlijks is er een gesprek met de vertrouwenspersonen over hun bevindingen en aanbevelingen.

8. Diaconaat

De verantwoordelijkheid voor de vermogensrechtelijke aangelegenheden van de gemeente berust bij de kerkenraad. De kerkenraad vertrouwt de verzorging van de vermogensrechtelijke aangelegenheden, voor zover van diaconale aard, toe aan het College van Diakenen (hierna te noemen CvD). Het CvD stemt zijn beleid af op het beleid van de kerkenraad inzake het gehele leven en werken van de gemeente en doet verslag van zijn werkzaamheden aan de kerkenraad.

De diaconie wordt ondersteund door een financieel administrateur.

De dienst der barmhartigheid krijgt in de gemeente gestalte door:

- het betrachten van onderling dienstbetoon;
- het verlenen van bijstand, verzorging of bescherming aan hen die dat behoeven;
- het verrichten van bepaalde taken op diaconaal terrein;
- het verlenen van medewerking aan andere arbeid ten behoeve van het maatschappelijk welzijn;
- het bijeenbrengen van gelden voor de uitoefening van het diaconaat in en buiten Nederland;
- het dienen van de Kerk in haar taak om overheid en samenleving te wijzen op haar roeping om ten aanzien van de sociale vraagstukken gerechtigheid te betrachten.

De diaconie beraadt zich op het bieden van meer praktische hulp aan bijv. één-oudergezinnen.

De diaconale arbeid beperkt zich niet tot de meelevende leden van de gemeente, maar strekt zich evenzeer uit tot de rand- en buitenkerkelijke leden van de samenleving. Leden van een andere (kerkelijke) gemeente worden niet bijgestaan dan in bijzondere gevallen en na overleg met de diakenen van die andere gemeente.

8.1 Diaconale activiteiten

Diaconaat krijgt gestalte in hulpverlening en financiële bijdragen aan personen uit de eigen gemeente, en in financiële bijdragen aan plaatselijke, landelijke en mondiale sociaal-maatschappelijke en diaconale projecten.

In de praktijk ligt het zwaartepunt bij activiteiten buiten de gemeente.

Het is de taak van de diakenen om alert te zijn op de omstandigheden van risicogroepen binnen de gemeente, zoals alleenstaanden, weduwen en weduwnaars, werklozen, gehandicapten enz. Het verdient aanbeveling om bij de normale huisbezoeken zoals

genoemd onder 7.1.2 bij mensen uit deze risicogroepen, of bij mensen waarbij vermoed kan worden dat er financiële nood heerst, een diaken in te schakelen.

De diaconie heeft zich ten doel gesteld om bij overlijden extra zorg te besteden aan de nabestaanden. Juist in deze tijd kan financiële nood ontstaan. De wijkdiaken bezoekt de nabestaande(n) van de overledene om zich hierover te laten informeren.

8.2 Diaconaat en gemeente

Het creëren van meer betrokkenheid van de gemeente vereist een duidelijke presentatie van de diaconale activiteiten zodat gemeenteleden weten op welke wijze de mede door hen bijeengebrachte gelden worden besteed. Dit gebeurt door nadere uitleg in de Kerkbode of door diaconale collecten met een duidelijk vermelde bestemming. Die bestemming kan ondersteund worden met foldermateriaal van de desbetreffende instelling, c.q. het project.

8.3 Diaconaat in de toekomst

Er moet vanwege een terugtrekkende overheid rekening mee worden gehouden dat in de toekomst een zwaarder accent komt te liggen op de diaconale zorg van de christelijke gemeente. Dit vraagt om een inventarisatie van de terreinen waarop zich deze ontwikkeling voordoet of op korte termijn zal gaan voordoen, en om bezinning over de wijze waarop en de middelen waarmee dit gestalte kan krijgen.

Binnen zekere grenzen kunnen gelden worden vrijgemaakt voor in de (nabije) toekomst op te vatten nieuwe activiteiten. Voorkomen moet echter worden dat ter besteding ontvangen diaconale gelden lange tijd niet worden aangewend.

8.4 Zorgcomité

Voor niet-financiële hulp aan gemeenteleden, c.q. gezinnen is een zorgcomité in het leven geroepen.

De leden van dit comité bezoeken bepaalde groepen van gemeenteleden, en verlenen hulp op vrijwillige basis aan individuele gemeenteleden en aan gezinnen. Die hulp kan zich ook uitstrekken tot inwoners van Streefkerk die niet tot de Hervormde Gemeente behoren.

Om werklozen, arbeidsongeschikten en gepensioneerden een zinvolle tijdsbesteding te geven, wordt ook aan hen gevraagd in dit werk te participeren. Ook jongeren kunnen erbij worden betrokken.

8.5 Opvang en begeleiding van vluchtelingen

In 2006 is in Nieuw-Lekkerland door zeven plaatselijke kerken de stichting Interkerkelijke Samenwerkingsverband Noodhulp Nieuw-Lekkerland opgericht. Deze stichting heeft tot doel om nieuw in de gemeente komende vluchtelingen door vrijwilligershulp aan te bieden. Het CvD heeft in 2015 besloten deel te nemen in deze stichting. Een diaken van onze gemeente neemt deel aan het overleg. Tevens wordt voor dit doel jaarlijks een diaconiecollecte gehouden.

Het doel is om de hulp te bieden op terreinen, waarin de overheid niet of onvoldoende voorziet. De diaconie zal voor de verschillende taken vooraf vrijwilligers benaderen, zodat bij een eventuele hulpvraag direct hulp geboden kan worden.

De laatste jaren worden in Streefkerk ook vluchtelingen gehuisvest. De komende tijd is hier een nadere bezinning nodig op welke wijze aan hulp geboden kan worden.

8.6 Internationale contacten

De Hervormde gemeente te Streefkerk onderhoudt sinds 1991 contacten met de kerkelijke gemeente te Bata in Roemenië. In de jaren negentig en daarna is veel materiële en financiële steun aan de gemeente Bata verleend. Uit de laatste bezoeken aan genoemde gemeente is gebleken dat steun thans minder urgent is. De diaconie zal zich bezinnen over de vraag of en op welke wijze de contacten dienen te worden gecontinueerd.

9. Catechese

Catechese is onderwijs van de kerk aan haar jeugd, in het verlengde van de Heilige Doop, gericht op de openbare geloofsbelijdenis en de toegang tot het Heilig Avondmaal.

Daarnaast is er de noodzaak van voortdurend onderwijs, ook na de openbare geloofsbelijdenis.

De zorg voor de catechese berust bij de kerkenraad, in het bijzonder bij het consistorie.

9.1 “Gewone” catechese

De gewone catechese wordt gegeven aan jongeren vanaf 12 jaar. Zij is gericht op het verwerven van kennis van de Bijbel, van elementaire kennis van de belijdenis der Kerk, van hoofdzaken van de geschiedenis van de Kerk, in het bijzonder ook van de Reformatie, en van hoofdzaken van de Zending. Daarbij wordt een balans gezocht tussen aansluiten bij de (vaak beperkte) kennis bij de catechisanten en het handhaven van een verantwoord niveau van behandeling van de stof.

Het vraagt inzet van ouders en kerkenraad om jongeren bewust te maken van het belang van de catechese. De concrete invulling van de catechese en het te gebruiken materiaal zijn daarbij mede van belang. De kerkenraad stelt tijdens huisbezoeken in gezinnen met kinderen de catechese aan de orde.

De catecheet wordt bij het geven van de catechese ondersteund door enkele mentors

9.2 Belijdeniscatechese

Belijdeniscatechese is voorbereiding op de openbare geloofsbelijdenis. De catechisanten worden geleid tot persoonlijk gebruik van de Bijbel, vertrouwd gemaakt met de belijdenis der Kerk en bepaald bij de roeping van de belijdende leden van de gemeente van Christus.

De kerkenraad stelt de belijdeniscatechese ter bestemde plaatse en gelegenheid, onder andere tijdens huis- en doopbezoeken, aan de orde en stimuleert de deelname daaraan op een pastorale wijze.

Wanneer daaraan behoefte bestaat, kan overwogen worden voor groepen van ouderen afzonderlijke gelegenheid tot het volgen van de belijdeniscatechese te geven.

9.3 Voortgezette catechese

Voortgezette catechese heeft ten doel gemeenteleden te brengen tot verdieping van de kennis van Gods Woord, tot versterking van de gemeenschap en tot bevordering van het vervullen van de roeping van de gemeente in de wereld. Vormen van voortgezette

catechese zijn Bijbelkringen en gespreksgroepen. Onder de laatste kunnen doop- en huwelijks catechese vorm krijgen (zie onder 9.4).

Bijbelkringen en gespreksgroepen, alsmede de andere verenigingen vallen onder de eindverantwoordelijkheid van de kerkenraad. Wel kan de leiding of een eigen bestuur zorgdragen voor een nadere invulling van het beleid.

9.4 Doop- en huwelijks catechese

Om de rijke betekenis van de Heilige Doop, mede in relatie tot de opvoeding van kinderen, bij (doop)ouders levend te houden, wordt doop catechese als belangrijk geacht. Tijdens de doop catechese komen thema's met betrekking tot doop en opvoeding aan de orde.

De verantwoordelijkheid van gehuwden ten opzichte van elkaar en van ouders ten opzichte van hun kinderen in de opvoeding is groot. Het zijn terreinen vol voetangels en klemmen waar zij hun weg soms al zoekende en tastende gaan. Ter ondersteuning van (aanstaande) echtparen, c.q. ouders en ter voorkoming van mogelijke crises wordt huwelijks catechese als belangrijk geacht.

Nagegaan zal worden hoe deze vormen van catechese vormgegeven kunnen worden en hoe de belangstelling daarvoor kan worden vergroot.

10. Jeugdwerk

De kerk is, naast de ouders en de school, medeverantwoordelijk voor de vorming en toerusting van de jeugd op alle terreinen van het leven en haar in aanraking te brengen met en te bewaren bij het Evangelie van Jezus Christus.

De verantwoordelijkheid voor de wijze waarop het werk met en ten behoeve van de jeugd wordt verricht, berust bij de kerkenraad.

10.1 Jeugdraad

De kerkenraad laat zich bij het jeugdwerk bijstaan door een Jeugdraad. Voorzitter van deze raad is de algemene jeugdouderling (zie onder 10.2).

De Jeugdraad behartigt, als orgaan van bijstand van de kerkenraad, de belangen van het jeugdwerk, door:

- het ondersteunen en begeleiden van leidinggevend en in het jeugdwerk;
- intensiveren van contacten tussen verenigingen;
- het bevorderen van belangstelling van de jeugd voor catechisaties en verenigingen;
- het bevorderen van belangstelling van de gemeente voor het jeugdwerk.

De kerkenraad overlegt tenminste één keer per twee jaar met de Jeugdraad.

10.2 Jeugdouderling / jeugddiaken

De kerkenraad benoemt uit zijn midden een ouderling als algemeen jeugdouderling en een ouderling als jeugdouderling met als bijzondere opdracht het jeugdpastoraat (hierna te noemen “jeugdpastor”). Voor persoonlijke contacten met meisjes wordt een vrouwelijk gemeentelid als jeugdpastor aangewezen. De inhoud van het jeugdpastoraat en de taakverdeling tussen beide jeugdouderlingen zijn verwoord in een beschrijving van het jeugdpastoraat. Om het belang van het jeugdwerk te onderstrepen, wordt de jeugdouderling ondersteund door de jeugddiaken.

10.3 Jeugdpastoraat

Pastoraat is in hoofdstuk 7 omschreven als herderlijke zorg voor de kudde en voor de enkeling. Pastorale begeleiding van de jeugd is een taak van de predikant, de kerkenraad (in het bijzonder de jeugdouderling) en de leidinggevend en in het jeugdwerk. De jeugdpastor zoekt naar mogelijkheden om met jongeren – individueel of in kleine groepjes – in gesprek te zijn, in het bijzonder met hen die pastorale zorg en begeleiding nodig hebben. Hij verdiept zich in de leefwereld van jongeren en brengt zo nodig trends en ontwikkelingen onder de jeugd ter sprake binnen de kerkenraad.

10.4 Jeugddiaconaat

Jeugddiaconaat richt zich enerzijds op jongeren die, diaconaal gezien, speciale aandacht en zorg behoeven (werkloosheid, handicap, verslaving). Anderzijds is van belang dat jongeren zelf zich bewust worden van hun diaconale roeping, zodat zij zich persoonlijk of als groep beschikbaar stellen voor bepaalde diaconale taken.

De kerkenraad wijst een diaken aan die als afgevaardigde van de diaconie zitting heeft in de Jeugdraad ter bevordering van deze beide aspecten van jeugddiaconaat.

10.5 Clubs en verenigingen

Er zijn clubs voor de leeftijd van 8-12 en 12-16 jaar en er is een jeugdvereniging voor de leeftijd van 16-circa 24 jaar.

Een Werkgroep Open Jeugdwerk organiseert activiteiten die een verantwoorde besteding van de zaterdagavond door jongeren mogelijk maken.

10.6 Leidinggevenden

De leidinggevenden in het jeugdwerk worden betrokken uit de meelevende leden van de gemeente. Het aanzoeken van leidinggevenden geschiedt na verleende toestemming door de kerkenraad. Hierbij zal in 2025 als nieuw beleid worden ingevoerd, dat alle leidinggevenden in het jeugdwerk (jeugdwerk tot 18 jaar) bij aanvang een VOG dienen te overleggen. Leidinggevenden blijven tenminste vier jaren / seizoenen aan een club of vereniging verbonden alvorens in aanmerking te komen om leiding te gaan geven aan een andere club of vereniging. Afwijking daarvan is uitsluitend mogelijk na instemming van de club of vereniging waaraan de leidinggevende is verbonden.

Leidinggevenden kunnen zich, in overleg met en voor rekening van de Jeugdraad, laten toerusten voor het vervullen van hun taak. De Jeugdraad kan ook zelf die toerusting ter hand nemen. Tot de vorming en toerusting van leidinggevenden behoort ook het verwerven en verdiepen van kennis van Gods Woord en de gereformeerde belijdenis. De kerkenraad zoekt naar mogelijkheden om hieraan gericht gestalte te geven.

Jaarlijks worden voor de leidinggevenden een openings- en sluitingsavond georganiseerd waarop een aspect betreffende het jeugdwerk, c.q. het geven van leiding daaraan wordt uitgewerkt.

10.7 Preekbespreking

De kerkenraad belegt per seizoen een aantal preekbesprekingen, waarvan drie voor de jongeren van 12 - 16 jaar en vier voor de jongeren van 16 jaar en ouder. Van de laatste zijn twee preekbesprekingen toegankelijk voor alle gemeenteleden van 16 jaar en ouder.

Nagegaan zal worden hoe de belangstelling voor de preekbesprekingen kan worden vergroot en hoe kan worden voorkomen dat koffiegroepen een concurrerende uitwerking hebben op het bijwonen ervan.

10.8 Jeugddiensten

Onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad organiseert een jeugddienstcommissie jaarlijks drie jeugddiensten waarin op jongeren gerichte thema's worden behandeld. In de jeugddienstcommissie hebben, naast twee kerkenraadsleden, ook vijf jongeren zitting.

11. Huwelijk, gezin en relaties

Het huwelijk is binnen de Scheppingsorde de door God gegeven relatie tussen één man en één vrouw. Het gezin kan worden aangemerkt als de hoeksteen van de samenleving. Beide liggen in de huidige opinie onder vuur en worden bedreigd. Het seculiere denken hierover wint ook binnen de christelijke gemeente terrein. De mogelijkheid tot het zegenen van homofiele relaties, zoals verwoord in de Kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland, is daarvan een voorbeeld.

11.1 Huwelijk en gezin

Wij belijden dat het huwelijk tussen één man en één vrouw een instelling van God is en als zodanig heilig gehouden dient te worden.

Kerkelijke bevestiging en inzegening van een huwelijk in Streefkerk vindt in principe plaats door de plaatselijke predikant of, ingeval van een vacature, door de consulent. Daarvan kan worden afgeweken wanneer sprake is van een familierelatie tussen een predikant en bruid of bruidegom of van een bijzondere pastorale betrokkenheid tussen predikant en bruid en/of bruidegom.

Het gezin is de hoeksteen van de samenleving en een kerkje binnen de kerk. De vrede en harmonie binnen het (christelijke) gezin worden op allerlei wijze bedreigd. De kerkenraad ziet het als zijn taak ouders in prediking, pastoraat en voortgezette catechese te ondersteunen in het vormgeven van een christelijk gezinsleven en in het onderkennen van en weerstand bieden aan deze bedreigingen. Dat kan door het verzorgen van doop- en/of huwelijkscatechese (zie 9.4). Gedurende de planperiode zal daaraan op een nader te bepalen wijze inhoud worden gegeven.

11.2 Echtscheiding

Een toenemend aantal huwelijken eindigt in een echtscheiding. Dat gaat aan de christelijke gemeente niet voorbij. De kerkenraad weet zich geroepen tot het verlenen van pastorale zorg in situaties waarin het in stand houden van een huwelijk onder druk staat. In veel gevallen zal pastorale zorg onvoldoende zijn en is professionele hulp noodzakelijk.

De kerkenraad heeft op basis van de Bijbelse uitgangspunten het volgende beleid vastgesteld met betrekking tot echtscheiding, echtscheiding en hertrouwen en echtscheiding en Heilig Avondmaal.

(a.) Algemene regel: Op grond van Gods Woord is echtscheiding verboden (zevende gebod). In beginsel zal de kerkenraad niet meewerken aan een de kerkelijke bevestiging en inzegening van een tweede huwelijk, als beide partijen of één van beide partijen gescheiden is.

(b.) Pastorale zorg voor de betrokkenen blijft geboden. Deze zorg omvat o.a.: (1) het onderzoeken van de mogelijkheid tot herstel van het verbroken huwelijk; (2) nagaan of er geoorloofde redenen voor de echtscheiding waren. Als dat niet zo blijkt te zijn, dan volgt geen kerkelijke inzegening van een tweede huwelijk. Als er wel geoorloofde redenen zijn (overspel, kwaadwillige verlating), dan zal er nog niet zondermeer een kerkelijke inzegening van een tweede huwelijk zijn. De kerkenraad zal door middel van het onderzoeken van Gods Woord en het gebed bezien of er toestemming kan worden gegeven voor de kerkelijke inzegening van een tweede huwelijk.

(c.) Als er al sprake is van een tweede huwelijk, waarvan gezegd moet worden dat het niet gesloten had moeten worden omdat er geen Bijbelse d.w.z. legitieme gronden voor waren, dan heeft de kerkenraad daarmee te maken (voldongen feit) en dient hij zo'n tweede huwelijk als een wettig huwelijk te accepteren. Als het gaat om de deelname aan het Heilig Avondmaal door belijdende leden, die op een niet-Bijbelse wijze een tweede huwelijk zijn aangegaan, zal met hen op pastorale wijze gesproken worden. Na gedane belijdenis van zonde is er dan de toegang tot de Tafel des Heeren.

(d.) Indien er sprake is van samenwonen van hen die willen hertrouwen na een echtscheiding (dus in geval van overspel of kwaadwillige verlating), dan gelden hiervoor de regels in 11.3.

(e.) Verder kan er sprake zijn van bijzondere situaties, zoals die door ds. J.H. Velema als volgt zijn verwoord: "Er kunnen situaties zijn waarin een scheiding niet kan worden tegengehouden als we kwaad tegen erger afwegen. In de praktijk moet je soms zeggen: men doet meer zonde bij elkaar te blijven dan van elkaar te scheiden." De kerkenraad stemt in met wat ds. Velema dan vervolgens schrijft: "Dat betekent niet dat we op zo'n echtscheiding Gods zegen leggen. Ter wille van de gebrokenheid van het leven door de zonde moet in zo'n scheiding worden berust. Maar is de weg van verzoening afgesloten, dan is er de opdracht ongetrouwd te blijven – de vraag van een kerkelijke huwelijksbevestiging kan in zo'n geval sowieso niet aan de orde komen." (Zie: Veelvuldig vragen naar de weg, deel 1, hoofdstuk 19: "Mag het huwelijk van gescheiden mensen kerkelijk worden bevestigd?", p.132, Kampen 1986).

(f.) Samenvattend: Een tweede huwelijk na een echtscheiding is op grond van de Bijbel alleen in principe alleen geoorloofd als er sprake is van overspel of kwaadwillige verlating (zoals in 1 Korinthe 7 wordt beschreven).

Voor de beantwoording van de vraag of de kerkenraad toestemming geeft voor een kerkelijke bevestiging van het tweede huwelijk zullen de redenen en omstandigheden waaronder het eerste huwelijk is ontbonden, worden meegenomen bij het nemen van het besluit.

11.3 Ongehuwd samenwonen

De kerkenraad wijst het als man en vrouw ongehuwd samenwonen op Bijbelse gronden af en zal daarover censuur uitoefenen. Aan de kerkelijke bevestiging en inzegening van een huwelijk na een periode van samenwonen wordt niet zonder meer meegewerkt. De kerkenraad beslist hierover in ieder individueel geval en behoudt zich het recht voor medewerking te weigeren.

11.4 Homoseksualiteit en relaties

Ook in Streefkerk zijn er gemeenteleden die seksueel gezien gericht zijn op mensen van hetzelfde geslacht. De kerkenraad erkent hen als volwaardige gemeenteleden, dat betekent dat zij zondermeer welkom zijn aan Heilig Avondmaal en kunnen worden gevraagd voor allerlei werk in de gemeente, waaronder begrepen het verkozen worden tot ambtsdrager.

De Bijbel zegt: seksuele gemeenschap heeft God een plek gegeven binnen de veilige omheining van het huwelijk tussen man en vrouw. De kerkenraad werkt niet mee aan enige vorm van zegening en bevestiging van andere relaties dan die van tussen man en vrouw.

Binnen de gemeente dient er liefdevolle aandacht voor de homofiele medemens en zijn naasten te zijn.

12. Beheer en financiën

De stoffelijke belangen van de gemeente worden behartigd door het College van Kerkrentmeesters (hierna te noemen “het CvK”). Het CvK is, samen met de kerkenraad, verantwoordelijk voor een gezond financieel beheer en alles wat nodig is om een kerkelijke gemeente te laten functioneren. Dit alles zodat het Woord ook in de toekomst zondag aan zondag in de gemeente verkondigd kan worden.

12.1 De samenstelling van het College van Kerkrentmeesters

Het CvK bestaat uit vijf personen, in de verhouding drie ouderlingen-kerkrentmeester en twee Kerkrentmeesters. Het CvK wordt ondersteund door een financieel administrateur en een ledenadministrateur.

12.2 De taken van het College van Kerkrentmeesters

Het CvK voert de taken uit zoals die zijn omschreven in Ordinantie 11, artikel 2 en nader uitgewerkt in de plaatselijke regeling.

12.3 Commissies en vrijwilligers

Het CvK laat zich bij de uitvoering van haar taken bijstaan door de commissie van bijstand.

Daarnaast zijn er vele vrijwilligers in de gemeente actief op allerlei terrein, zoals:

- BHV-ers
- (Hulp)kosters
- Interieurverzorgers kerkgebouw
- Beheersters “Het Anker”
- Vrijwilligers (tuin)onderhoud pastorie en Het Anker
- Rommelmarktcommissie en helpers
- verjaardagsfondscommissie
- Kerkradiocommissie
- Verjaringsfondsvrijwilligers
- Coördinator collecte bonnen
- Websitebeheerders
- Coördinator kerkbode
- Organisten
- Bestuurder kerkauto
- Collectanten
- Docent godsdienstonderwijs o.b.s.
- Organisatie kinderopas

- Kalligrafeester doop- / belijdeniskaarten
- Bibliotheekvrijwilligers
- Beheerders App

12.4 Financiën

Het CvK is, in overleg met de kerkenraad, belast met het scheppen en onderhouden van de materiële en financiële voorwaarden voor het leven en werken in de gemeente.

12.4.1 Begroting en jaarrekening

Het CvK stelt jaarlijks een begroting en jaarrekening op. De jaarrekening wordt gecontroleerd door een aantal daartoe bevoegde gemeenteleden, waarna ook schriftelijk verslag van de uitkomsten wordt gedaan. De jaarrekeningen, begrotingen en de verklaringen zijn opgenomen in het programma FRIS van de PKN.

12.4.2 Geldwerving en geefgedrag

Eén keer per jaar wordt de actie vrijwillige bijdrage gehouden. Deze vindt meestal plaats in de maand februari. Door middel van een begeleidende brief wordt de gemeente op de hoogte gesteld van de financiële situatie van de gemeente. Daaraan gekoppeld de vraag dat ieder zijn verantwoordelijkheid hierin kent, uiteraard naar de mogelijkheden die een ieder heeft. Het bedrag dat opgehaald wordt via de vrijwillige bijdrage is ruim 60% van het totaal wat aan giften binnenkomt. Het CvK verwacht dat dit percentage de komende jaren gelijk zal blijven of evenredig zal stijgen met de verwachte uitgaven en kosten. Het resterende percentage komt via de wekelijkse collecten en de bijzondere en extra collecten. Extra collecten worden één keer per maand gehouden, met daarbij een vooraf bekendgemaakt doel. Onder de bijzondere collecten vallen de bid- en dankdagcollecte en de oudejaarscollecte. Verder is een jaarlijkse bijdrage vanuit de opbrengst van de rommelmarkt beschikbaar ter bestrijding van een gedeelte van de exploitatiekosten van Het Anker. In de afgelopen jaren heeft de rommelmarktcommissie ook bijgedragen in de kosten van het groot onderhoud van Het Anker. In de komende periode bedraagt de bijdrage € 5.000,00 + 60% van het meerdere, te besteden t.b.v. Het Anker. Daarnaast zijn de offerblokken gedurende zes maanden per jaar bestemd voor het werk van het CvK.

Het CvK beraadt zich op nieuwe mogelijkheden om blijvend aandacht te vragen voor het werk van het College. Daarbij kan gedacht worden aan het bezoeken van verenigingen, houden van huiskamerbijeenkomsten en via het eigen nieuwsorgaan “Op de hoogte.”

12.4.3 Meerjarenbegroting

Het CvK hecht aan continuïteit, en stelt daarom een meerjarenraming op. Deze raming is opgenomen in het programma van FRIS van de PKN. Dit om op tijd mogelijke knelpunten te

kunnen signaleren en op tijd actie te kunnen ondernemen. Het CvK staat voor de opdracht om, gezien de twee genoemde trends, namelijk minder leden en stijgende kosten, hier de geldwerving op aan te passen.

12.4.4 Mogelijke scenario's bij teruglopend ledenaantal en stijgende kosten

Prioriteit binnen de gemeente is de prediking en de samenkomst als gemeente in het kerkgebouw en het verenigingsgebouw 'het Anker'. Oftewel het samenkomen rondom het Woord van God. De ontwikkelingen staan niet stil. Het ledental stabiliseert. Het CvK zal de mogelijkheden onderzoeken tot samenwerking met omliggende gemeenten op het gebied van het delen van kennis en het gebruik maken van elkaars faciliteiten.

12.4.5 Reserves

Het CvK streeft naar een reserve voor onverwachte uitgaven van ten minste één keer de jaaromzet. Bij het vaststellen van dit bedrag is meegewogen dat via een verzekering, indien nodig, pastorale vervanging financieel mogelijk is gemaakt. Het CvK acht dit bedrag voldoende.

De algemene reserve bedroeg op 1 januari 2024 €. 171.431,06.

12.4.6 Ontvangsten en uitgaven gedurende de achterliggende jaren

	Ontvangsten	Uitgaven	Saldo
2020	€ 183.725	€ 168.602,-	€ 15.123,-
2021	€ 179.220,-	€ 160.236,-	€ 18.984,-
2022	€ 209.120,-	€ 199.548,-	€ 9.572,-
2023	€ 203.698,-	€ 208.252,-	€ -4.552,-

Tabel 1 - Ontvangsten en uitgaven 2020 – 2023

Toelichting op bovenstaande tabel:

1. In het resultaat van 2023 is een bedrag groot € 18733,- aan geldmiddelen van de verenigingen begrepen.

12.5 Onroerende en roerende zaken

De gemeente beschikt over de volgende onroerende eigendommen:

- het kerkgebouw, Kerkstraat 38. De toren is in eigendom van de burgerlijke gemeente.
- de pastorie, Kerkstraat 36
- het verenigingsgebouw “Het Anker”, Molenakker 12

Voor wat betreft de onroerende zaken vragen in de planperiode de volgende zaken de aandacht:

Beleid beheer gebouwen

Het is gewenst structuur aan te brengen in de planning van onderhoud voor de verschillende gebouwen. Voor alle gebouwen is een meerjarenonderhoudsplan opgesteld met daarbij begrotingen en manieren van financiering. Voor het monumentale kerkgebouw zal voor de periode 2024 - 2029 opnieuw een subsidieaanvraag gedaan worden.

De volgende meerjarig-onderhoudsplannen zijn opgesteld:

- voor het Anker, periode 2018-2027;
- voor de pastorie, periode 2018-2028.
- voorziening groot onderhoud gebouwen

Hiervoor is een aparte reservering beschikbaar op basis wat nodig is conform de opgestelde meerjarig-onderhoudsplannen.

De voorziening voor groot onderhoud per 1 januari 2024 bedraagt € 6.8476,05.

De dominee kan in juni 2026 met emeritaat gaan en per juni 2025 kan de dominee verhuizen naar een andere woning. Het CvK is momenteel bezig om te onderzoeken om te gaan met de pastorie. De pastorie is verouderd en nog niet goed geïsoleerd. Een scenario is om te renoveren en klaar te maken voor een nieuwe dominee.

Kerktoren

De kerktoren en de beide zijbeuken naast de kerktoren staan bij het kadaster ten name van de hervormde gemeente van Streefkerk. Het CvK stelt zich op basis van oude wetgeving (Napoleon) en een uitspraak van de HR uit 2000, op het standpunt dat de burgerlijke gemeente eigenaresse en dus onderhoudsplichtig is van de kerktoren en de beide zijbeuken naast de kerktoren.

Het CvK is voornemens met de burgerlijke gemeente een gebruikersovereenkomst te sluiten met betrekking tot het gebruik van de ruimte onder de toren en genoemde beide zijbeuken.

12.6 Duurzaamheid

Gods schepping staat als gevolg van de welvaart waarin wij leven onder grote druk. Allerwege wordt de roep om duurzaamheid gehoord. Wij mogen ons daarvoor als kerkelijke gemeente niet doof houden en ons aan de zorg voor de schepping niet onttrekken.

In het kader van de duurzaamheid zijn op het dak van Het Anker zonnepanelen geïnstalleerd. Tevens zijn in Het Anker de muren en vloeren geïsoleerd. De verlichting in de kerk is vervangen door Ledverlichting.

Voor de pastorie wordt momenteel onderzocht hoe die verduurzaamd kan worden.

12.7 Ledenregistratie

Het CvK is verantwoordelijk voor een juiste ledenregistratie. Daarvoor wordt een internetapplicatie van het LRP (LedenRegistratiePKN) gebruikt die beschikbaar is voor de ledenadministrateur, de bijdrageadministrateur, de predikant en de wijkouderlingen. De lokaal beheerder oftewel de ledenadministrateur is verantwoordelijk voor het juist functioneren van dit systeem. Via LRP worden alle mutaties geregistreerd en zijn deze direct inzichtelijk voor de direct betrokkenen.

Zelfs in een kleine dorpsgemeenschap blijken vertrekkende en nieuw-ingekomen gemeenteleden over het hoofd gezien te kunnen worden. Zeker wanneer mutaties vanuit de burgerlijke overheid niet meer worden doorgegeven, vereist dat een grotere alertheid van de ledenadministrateur, de kerkenraad en de gehele gemeente om zo tijdig en volledig mogelijk van mutaties kennis te nemen en daarop adequaat te reageren.

12.8 Solidariteitskas

“Gemeenten helpen elkaar” is de gedachte achter de Solidariteitskas die zo’n tien jaar geleden in het leven werd geroepen. De Solidariteitskas wordt gevuld door een verplichte vaste jaarlijkse bijdrage van alle belijdende leden van de Protestantse Kerk. Een deel van het bedrag in de kas is bestemd voor vormen van pastoraat die niet door plaatselijke gemeenten wordt uitgevoerd, zoals het dovenpastoraat en het koopvaardij pastoraat.

Het grootste deel van het bedrag in de kas is beschikbaar voor steun aan gemeenten bij de vervulling van hun kerntaken. De bijdrage bedroeg in de afgelopen jaren € 5,00 per belijdend lid. In de maand november organiseert het CvK deze actie. Middels een landelijke folder en begeleidende brief wordt hiervoor aandacht gevraagd.

Onlangs is het beleid hierop veranderd. Omdat het aantal belijdende leden van de Protestantse Kerk al jaren krimpt en daardoor de behoefte aan onderlinge solidariteit en ondersteuning van gemeenten toeneemt, is besloten om de bijdrage niet per lid te berekenen, maar gemeenten en diaconieën een bijdrage te vragen op basis van een promillage van hun totale eigen vermogen. Op 28 juni jl. stelde de kleine synode het heffingspromillage voor de bijdrage aan de Solidariteitskas vast op 1,5 promille. Dit zal naar verwachting per 1 januari 2027 van kracht worden. De nieuwe regeling ondersteunt de solidariteitsgedachte tussen gemeenten binnen de Protestantse Kerk veel beter. Voor ons als gemeente betekent dit dat we per belijdend lid uitkomen op 10,50 Euro. Het CVK kijkt of we net als voorgaande jaren 15,- Euro vragen, waarbij er 4,50 Euro ten goede komt aan de plaatselijke gemeente.

13. Beleidsvoornemens en aandachtspunten

Voor de komende periode 2025 – 2028 heeft de kerkenraad zich voorgenomen de onderstaande zaken nader te doordenken en zo nodig hier beleid op te ontwikkelen.

Huwelijk, gezin en relaties:

- Invulling geven aan doop- en huwelijks catechese

Diaconaat en pastoraat:

- meer inhoud geven aan jeugddiaconaat, betrekken van doeners bij het goede doel
- alcohol gebruik onder de kerkelijk jeugd en vrijetijdsbesteding
- omgaan met andere verslavingen onder gemeenteleden en dorpsgenoten, zoals drugs, drank, gokken, pornografie
- omgaan met genderproblematiek
- hoe geven we aandacht aan vluchtelingen, moslims die in ons midden zijn komen wonen?
- hoe invulling te geven aan de contacten met de Roemeense gemeente in Bata of aan andere internationale contacten
- meer betrekken van ouderen bij gemeenteavonden die in Het Anker gehouden worden

Stimuleren van betrokkenheid van gemeenteleden:

- het betrekken van de jeugd bij de kerkdiensten en gemeentelijke activiteiten
- geloofsoverdracht richting jongeren
- hoe om te gaan met ouderen en jongeren die dreigen af te haken
- het vasthouden van stellen die trouwen, hoe blijven ze trouw aan de kerkdiensten en gemeentelijke activiteiten?
- Hoe op een goede wijze om te gaan met stromingen van andere kerkelijke denominaties die zuigkracht uitoefenen op onze gemeenteleden

Beheer en financiën:

- het ontwikkelen van een plan rondom pastorie
- implementeren van VOG

Overige onderwerpen:

- Invulling geven aan de verhouding tussen kerk en Israël
- evaluatie van de gemeente-app

Vaststelling en ondertekening

Aldus vastgesteld door de kerkenraad van de Hervormde Gemeente Streefkerk op
6 maart 2025.

Was getekend,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'D. van den Heuvel', with a stylized, looped structure.

D. van den Heuvel, preses

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'H.S. Schouten', with a long, sweeping horizontal line extending to the right.

H.S. Schouten, scriba

Bijlage 1 – Gebedsgenezing en ziekenzalving

Inleiding

Door genezingswonderen is het onderwerp gebedsgenezing landelijk, en in het bijzonder ook regionaal in de Alblasserwaard, een aangelegen onderwerp geworden.

De kerkenraad van de Hervormde Gemeente te Streefkerk heeft over dit onderwerp in enkele bezinningsbijeenkomsten gesproken. Aan de hand van wat is besproken is onderstaande verklaring opgesteld. Deze verklaring is een samenvatting van het besprokene en omvat het standpunt van de kerkenraad over dit onderwerp.

Tijdens het spreken over gebedsgenezing is ook het onderwerp ziekenzalving uitvoerig ter sprake gekomen. De kerkenraad meent dat Bijbelse gegevens over dit onderwerp onder bepaalde omstandigheden ruimte laten voor toepassing daarvan in de gemeentepraktijk. Er is om die reden in deze verklaring een afzonderlijke paragraaf aan gewijd waarin de voorwaarden waaronder deze toepassing zou kunnen plaatsvinden zijn omschreven.

Gebedsgenezing

De kerkenraad van de Hervormde Gemeente te Streefkerk verklaart ten aanzien van gebedsgenezing het volgende:

1. Wij belijden een Drie-enige God Die almachtig is, Schepper en Onderhouder van alle leven, machtig om ziekten, die door de zonde de mensen hebben aangetast, weg te nemen en zieken te genezen op het gebed. Wij belijden tevens dat God zonde en ziekte niet heeft gewild.
2. Wij belijden met Zondag 10 van de Heidelbergse Catechismus de Voorzienigheid Gods als “de almachtige en alomtegenwoordige kracht Gods, door welke Hij hemel en aarde, mitsgaders alle schepselen, gelijk als met zijn hand nog onderhoudt, en alzo regeert, dat loof en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, spijs en drank, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede, en alle dingen, niet bij geval, maar van Zijn vaderlijke hand ons toekomen.” Ook hierin belijden wij nadrukkelijk dat God de ziekte niet heeft gewild, maar, nu die door de zonde in deze wereld gekomen is, daar boven staat en als een almachtige en liefdevolle Vader de zieke wil leiden, (doen) verzorgen en ondersteunen. Daarmee ontkennen wij niet dat

er ziekten zijn die een direct gevolg zijn van een leven in de zonde, maar aan ons is het oordeel daarover niet.

3. Wij erkennen dat ziekte het leven van mensen tot in de wortel aantast en dat zieken in de gemeente bijzondere zorg en aandacht verdienen in de voorbede en binnen het pastoraat door of namens predikant en kerkenraad. Ook aandacht voor elkaar door gemeenteleden onderling is hierin als één van de uitingsvormen van de gemeenschap der heiligen bijzonder waardevol en wordt door de kerkenraad gestimuleerd.
4. Wij erkennen het recht van zieken om binnen verantwoorde en Bijbelse grenzen genezing te zoeken. Alle genezingspraktijken waarbij zieken en genezers zich bewegen in magische en occulte sferen wijzen wij echter nadrukkelijk af. Gods Woord is er duidelijk in dat wij ons daar verre van hebben te houden.
5. In de Bijbel worden genezingswonderen beschreven, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Met name onze Heere Jezus Christus, de grote Heelmeester, heeft tijdens Zijn omwandeling op aarde velen die om genezing tot Hem kwamen genezen. Ook zijn discipelen heeft Hij uitgezonden om de boodschap van het Evangelie te verkondigen en hen macht gegeven (onder andere) zieken te genezen, wat zij ook daadwerkelijk in Zijn Naam hebben gedaan, zowel tijdens zijn omwandeling op aarde (Mark. 6 : 13) als daarna (Hand. 3 : 6 en 7 en Hand. 5 : 12-16).
6. De apostel Paulus schrijft in zijn brieven (1 Kor. 12) over de gaven die de Heilige Geest binnen de christelijke gemeente geeft, waaronder de gave van gezondmakingen (vs.9). Deze gave beperkt hij niet tot een bepaalde tijd of bepaalde omstandigheden, hoewel in de praktijk gezien wordt dat deze gave zich vooral openbaart in situaties waarin sprake is van een geestelijk ontwaken en waar ze de verkondiging van het Woord als het ware ondersteunt. Dit sluit het vóórkomen van de gave van gezondmakingen in andere situaties echter niet uit.
7. Wij geloven dat de gave van de gezondmakingen bedoeld is om te functioneren binnen de context van de christelijke gemeente en dat die niet verleend wordt aan individuele gemeenteleden om daarmee buiten de gemeente werkzaam te zijn. Wij staan huiverig tot afwijzend tegenover het houden van speciale genezingsdiensten.
8. De huiver voor speciale genezingsdiensten vindt zijn oorzaak in het dwingende karakter ervan dat wij zo in de genezingsverhalen in de Bijbel niet tegenkomen. Wij gaan in ons standpunt echter niet zo ver dat wij het bezoeken van deze diensten veroordelen, in het besef dat langdurig en chronisch zieken alle middelen aangrijpen om genezing te vinden. Concreet betekent dit dat wij het bezoeken van deze diensten niet zullen stimuleren maar ook niet kunnen verbieden.

9. Ronduit afwijzend staan wij wel tegenover genezingspraktijken waarbij sprake is van magische en occulte invloeden. Wij realiseren ons dat deze vaak moeilijk als zodanig te onderscheiden zijn. Dit noopt tot grote terughoudendheid ten opzichte van alternatieve geneeswijzen.
10. Tenslotte menen wij dat het belang van aandacht voor onze zieke gemeenteleden, het pastoraat aan en het gebed / de voorbede voor zieken niet kan worden overschat. Wij erkennen dat, bij al het goede wat er is gebeurd en gebeurt, zieken ook vaak het gevoel moeten hebben (gehad) aan hun lot te zijn overgelaten. Op het gevaar af dat ziekte, juist door de vele aandacht die aan de zieke wordt gegeven, wordt gekoesterd, zal het pastoraat aan zieken speciale aandacht binnen de kerkenraad krijgen en zullen zo nodig maatregelen worden genomen om deze vorm van pastoraat te intensiveren.

Ziekenzalving

In het verband van ziekte en genezing is van belang wat de apostel Jakobus schrijft in zijn brief (5 : 14-15) “dat wie ziek is de ouderlingen van de gemeente tot zich zal roepen opdat zij over hem bidden en hem zalven met olie in de Naam des Heeren. En het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en de Heere zal Hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden.” Wij menen dat, hoewel dit in de huidige gemeentepraktijk zo niet functioneert, deze oproep niet tijd- of plaatsgebonden is en daarom nadere doordenking verdient.

De kerkenraad staat open voor verzoeken van zieken voor de toepassing van ziekenzalving, maar plaatst daarbij de volgende kanttekeningen:

1. Ziekenzalving is geen sacrament zoals in de Rooms-Katholieke Kerk het laatste Oliesel dat wel is.
2. Ziekenzalving is gericht op genezing en is dan ook niet bedoeld om te worden toegepast in de laatste – terminale – levensfase.
3. De ziekte kan zowel fysiek als psychisch zijn. De zalving is gericht op de hele mens: geest, ziel en lichaam en kan ook uitwerken dat de zieke verlichting van pijn ervaart of nieuwe kracht ontvangt om de ziekte te dragen.
4. Het ontvangen van ziekenzalving veronderstelt geloof bij de zieke en bij de ambtsdrager die de zalving uitvoert. Daarmee is beslist niet gezegd dat, wanneer na

ziekenzalving genezing uitblijft, dit is te wijten aan het gebrek aan geloof bij de zieke en/of bij de ambtsdrager.

5. Ziekenzalving zal niet worden toegepast wanneer de zieke openlijk in zonde leeft. Ook verborgen zonden kunnen genezing in de weg staan. Er wordt ruimte geboden om niet beleden zonden alsnog te belijden en twist met een broeder of zuster – indien mogelijk – bij te leggen vóórdat de ziekenzalving wordt toegepast. Hieruit mag niet de conclusie worden getrokken dat altijd sprake is van een rechtstreeks verband tussen zonde en ziekte, maar wel is waar dat een bepaalde zonde die niet beleden of aan de hand gehouden wordt, genezing in de weg kan staan.
6. Ziekenzalving staat niet op zichzelf, maar is ingebed in het geheel van de pastorale zorg van de gemeente.
7. Ziekenzalving vindt niet plaats op initiatief van predikant of kerkenraad maar op verzoek van de zieke. Hoewel de kerkenraad elk verzoek zorgvuldig en in principe welwillend zal behandelen, kunnen er omstandigheden zijn waarom ziekenzalving (nog) niet kan plaatsvinden.
8. De ziekenzalving wordt in principe toegepast door de wijkouderling, in bijzijn van de predikant of, ingeval van vacature, de consulent. Zij vertegenwoordigen als ambtsdragers de gehele gemeente waarvan ook de zieke deel uitmaakt.

Ambtsdragers die de ziekenzalving om des gewetens wil niet kunnen of willen toepassen, kunnen in voorkomend geval verzoeken daarvan te worden vrijgesteld. Zij zullen op geen enkele wijze worden gedwongen daaraan mee te werken.

9. De ziekenzalving vindt plaats bij de zieke thuis of in het ziekenhuis. De gemeente wordt vooraf van de ziekenzalving op de hoogte gesteld en gevraagd de zieke in het bijzonder met gebed te omringen. De zieke kan een kleine kring van naaste verwanten uitnodigen bij de ziekenzalving aanwezig te zijn.
10. De ziekenzalving wordt door de ouderling en de zieke voorbereid zodat alles met orde mag geschieden. Daarbij wordt rekening gehouden met wat de zieke lichamelijk en/of geestelijk aankan. Elementen in de bijeenkomst waarin ziekenzalving wordt toegepast zijn: Schriftlezing, gebed om de werking van de Heilige Geest, belijdenis van zonden en aanzeggen van vergeving, meditatie en de zalving met olie. In overleg met de zieke kan een psalm of lied worden gezongen.
11. Voor een concrete invulling van de bijeenkomst waarin ziekenzalving wordt toegepast dient als uitgangspunt de “Orde voor de zegening en zalving van zieken” zoals die is opgenomen in het Dienstboek voor de Protestantse Kerk in Nederland - een proeve,

deel II (pag. 453 e.v.). De kerkenraad behoudt zich het recht voor elementen uit deze orde achterwege te laten of daaraan een eigen invulling te geven. Het gebed neemt in de bijeenkomst – evenals in de passage in Jakobus 5 – meer dan de zalving van de zieke een centrale plaats in.

12. Voor zalfolie wordt olijfolie zonder toevoeging van geurstoffen gebruikt. Aan de olie zelf wordt geen genezende kracht toegekend. Olie is het symbool van (de helende werking van) de Heilige Geest, Die krachtig is om te genezen. Het blijft Gods vrijmacht om al dan niet lichamelijke genezing te schenken.
13. Hoewel daarbij terughoudendheid dient te worden betracht, kan ziekenzalving bij dezelfde zieke worden herhaald.
14. De ziekenzalving vereist een zorgvuldige nazorg door predikant en wijkouderling. Ook daaruit zal blijken dat ziekenzalving geen op zichzelf staande handeling is maar dat deze is ingebed in de gehele pastorale zorg.